

ČESkoslovenská
Socialistická
R e p u b l i k a
(19)



ÚRAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K PATENTU

207741

(11)

(B2)

(51) Int. Cl.³
A 01 N 37/28

(22) Přihlášeno 18 01 79
(21) (PV 405-79)

(32) (31) (33) Právo přednosti od 19 01 78
(2237/78) a od 30 05 78 (23772/78)
Velká Británie

(40) Zveřejněno 15 09 80

(45) Vydané 15 03 84

(72)
Autor vynálezu

CARTWRIGHT DAVID, READING a COLLINS DAVID JOHN, CROWTHORNE
(Velká Británie)

(73)
Majitel patentu

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LIMITED, LONDÝN (Velká Británie)

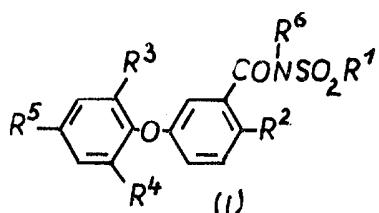
(54) Herbicidní prostředek a způsob výroby účinných látek

1

Vynález popisuje nové difenylethery užívané jako herbicidy, způsob jejich výroby, herbicidní prostředky obsahující tyto sloučeniny jako účinné látky a jejich použití.

Bыло navrženo již mnoho sloučenin ze skupiny difenyletherů pro herbicidní použití. Jako příklady velkého množství publikací obsahujících tyto návrhy je možno uvést britský patentový spis č. 974 475 (jako příklad jedné z prvních publikací) a americký patentový spis č. 3 928 416 (jako příklad jedné z posledních publikací).

V souhlase s vynálezem byly nyní připraveny herbicidně účinné difenylethery obecného vzorce I,



ve kterém

R¹ znamená alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, trifluormethylovou skupinu nebo benzylovou skupinu,

R² představuje atom vodíku, fluoru, chlora, bromu nebo jodu nebo nitroskupinu,

2

R³ znamená atom vodíku, fluoru, chlora, bromu nebo jodu, methylovou skupinu, trifluormethylovou skupinu nebo kyanoskupinu,

R⁴ představuje atom vodíku, fluoru, chlora nebo bromu nebo methylovou skupinu,

R⁵ znamená atom fluoru, chlora nebo bromu nebo trifluormethylovou skupinu a

R⁶ představuje atom vodíku nebo methylovou skupinu, a jejich solí.

Alkylovou skupinu ve významu symbolu R¹ může být například skupina methylová, ethylová, propylová, isopropylová, butylová, isobutylová, sek.butylová nebo terc.butylová.

Sloučeniny podle vynálezu zahrnují například ty látky shora uvedeného obecného vzorce I, ve kterém

R¹ znamená methylovou nebo ethylovou skupinu,

R² představuje nitroskupinu,

R³ znamená atom chloru,

R⁴ představuje atom vodíku,

R⁵ znamená atom chloru nebo trifluormethylovou skupinu a

R⁶ představuje atom vodíku.

Další skupinu sloučenin podle vynálezu tvoří ty látky shora uvedeného obecného vzorce I, ve kterém

207741

R¹ znamená methylovou skupinu,
 R² představuje atom chloru nebo bromu,
 R³ znamená atom chloru,
 R⁴ představuje atom vodíku,

R⁵ znamená atom chloru nebo trifluormethyllovou skupinu a
 R⁶ představuje atom vodíku.

Konkrétní příklady sloučenin podle výnalezu jsou v následující tabulce 1.

Tabulka 1

sloučenina č.	R ¹	R ²	R ³	R ⁴	R ⁵	R ⁶	teplota tání (°C)
1	CH ₃	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	201
2	C ₂ H ₅	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	161,5
3	C ₃ H ₇	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	179
4	C ₄ H ₉	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	183
5	C ₆ H ₁₃	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	171
6	CH ₃	NO ₂	Cl	H	CF ₃	CH ₃	117
7	CH ₃	Cl	Cl	H	CF ₃	H	185,5
8	CH ₃	Cl	Cl	H	CF ₃	CH ₃	116
9	CH ₃	Br	Cl	H	CF ₃	H	164
10	CH ₃	Br	Cl	H	CF ₃	CH ₃	108
11	CH ₃	H	Cl	H	CF ₃	H	168
12	C ₄ H ₉	H	Cl	H	CF ₃	H	102
13	CH ₂ C ₆ H ₅	H	Cl	H	CF ₃	H	186,5
14	CH ₃	H	H	H	CF ₃	H	124,5—126
15	CH ₃	H	CN	H	CF ₃	H	198—199
16	CH ₃	NO ₂	CN	H	CF ₃	H	171—172
17	CH ₃	NO ₂	Cl	H	Cl	H	182—183
18	C ₄ H ₉	NO ₂	Cl	H	Cl	H	198—200
19	CH ₃	H	Cl	H	Cl	H	184—187
20	CH ₃	Br	Cl	H	Cl	H	146—147
21	CH ₃	NO ₂	Cl	Cl	Cl	H	227,5—228
22	CH ₃	NO ₂	Br	Br	Br	H	237—239
23	CH ₃	NO ₂	CH ₃	H	Cl	H	177,5—178,5
24	isoC ₃ H ₇	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	146
25	CH ₃	H	CF ₃	H	Cl	H	129—130
26	CF ₃	NO ₂	Cl	H	CF ₃	H	100
27	C ₃ H ₇	Cl	Cl	H	CF ₃	H	146
28	C ₄ H ₉	Cl	Cl	H	CF ₃	H	149,5
29	CH ₃	NO ₂	F	Cl	Cl	H	148—150
30	CH ₃	I	Cl	H	CF ₃	H	165—166
31	CH ₃	NO ₂	Cl	CH ₃	Cl	H	203—204
32	CH ₃	NO ₂	Cl	H	F	H	162—163
33	CH ₃	F	Cl	H	CF ₃	H	157—158
34	CH ₃	NO ₂	Br	F	Br	H	167—169,5
35	CH ₃	H	Cl	H	Br	H	184—185,5
36	CH ₃	NO ₂	Br	H	CF ₃	H	163—167
37	CH ₃	NO ₂	H	H	CF ₃	H	165—168
38	CH ₃	NO ₂	F	H	CF ₃	H	194—195
39	CH ₃	NO ₂	CF ₃	H	CF ₃	H	170—171
40	CH ₃	NO ₂	Cl	Cl	Br	H	196—199
41	CH ₃	NO ₂	CF ₃	H	Cl	H	155
42	CH ₃	NO ₂	Cl	Cl	CF ₃	H	242—243
43	CH ₃	NO ₂	I	H	CF ₃	H	208
44	CH ₃	NO ₂	Cl	F	CF ₃	H	163
45	CH ₃	NO ₂	Cl	Br	CF ₃	H	244—245
46	CH ₃	NO ₂	Br	Br	CF ₃	H	244—245
47	CH ₃	H	CF ₃	H	CF ₃	H	120—123
48	CH ₃	NO ₂	F	F	CF ₃	H	204—205
49	CH ₃	NO ₂	I	H	CF ₃	H	211
50	CH ₃	NO ₂	CH ₃	H	CF ₃	H	232—233
51	C ₄ H ₉	NO ₂	F	H	CF ₃	H	165—166

Jako další příklady sloučenin spadajících do rozsahu vynálezu se uvádějí:

2-chlor-5-(2,6-dichlor-4-trifluor-methylfenoxo)-N-methansulfonylbenzamid,

2-nitro-5-(2,6-dichlor-4-trifluor-methylfenoxo)-N-methansulfonylbenzamid,

-5-(2,4-dibromfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

-5-(4-chlor-2-trifluormethyl-fenoxy)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2,4-dichlor-6-methylfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2,4-dichlor-6-fluorfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2-chlor-4-fluorfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(bis-2,4-trifluormethylfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2-chlor-4-bromfenoxo)-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2-jod-4-trifluormethylfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2-brom-4-trifluormethylfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(2-chlor-6-fluor-4-trifluormethyl-fenoxy)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid,

5-(4-brom-2-chlorfenoxo)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid.

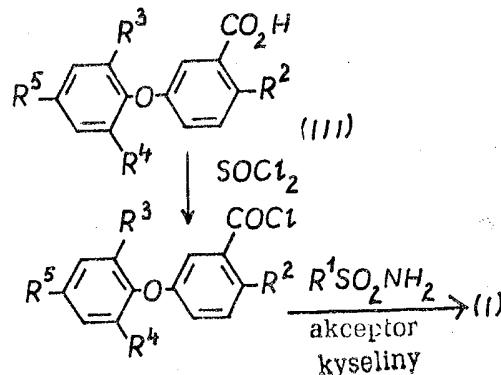
Sloučeniny podle vynálezu, v nichž symbol R⁶ znamená atom vodíku, mají kyselý charakter a tvoří soli s bázemi. Jako herbicidy je možno použít shora zmíněné sloučeniny jak ve formě kyselin, tak ve formě solí. Jako příklady solí je možno uvést soli s kovy a soli s amoniovým, popřípadě substituovaným amoniovým kationtem. Ze solí kovů lze uvést ty soli, v nichž kationtem je kationt alkalického kovu, například kationt sodný, draselný nebo lithný, nebo kationt kovu alkalické zeminy, například kationt vápenatý nebo hořečnatý. Mezi substituované amoniové kationty náležejí mono-, di-, tri- a tetrasubstituované amoniové kationty, v nichž substituenty mohou být například alkylové nebo alkenylové zbytky s 1 až 20 atomy uhlíku, obsahující popřípadě jeden nebo několik substituentů vybraných ze sku-

piny zahrnující hydroxylovou skupinu, alkoxskupiny a fenylovou skupinu. Jako konkrétní příklady substituovaných amoniových kationtů lze uvést

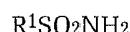
isopropylamoniový,
triethanolamoniový,
benzyltrimethylamoniový,
morpholiniový,
piperidiniový,
trimethylamoniový,
triethylamoniový,
methoxyethylamoniový,
dodecylamoniový a
oktadecylamoniový kationt,

a dále amoniové soli odvozené od komerčně dostupných směsí aminů nacházejících se na trhu pod obchodními označeními Armeen 12D, Armeen 16D, Armeen 18D, Armeen C, Armeen S, Armeen T a Armeen O.

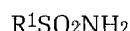
Sloučeniny podle vynálezu je možno připravit o sobě známými metodami, které však pokud je známo, nebyly dosud používány k přípravě sloučenin podle vynálezu. Tak ty sloučeniny obecného vzorce I, ve kterém R⁶ znamená atom vodíku, je možno připravit postupem popsaným následujícím reakčním schématem A:



Podle schématu A se příslušně substituovaná karboxylová kyselina obecného vzorce III převádí na odpovídající chlorid kyseliny obecného vzorce IV o sobě známou reakcí s alespoň molárním množstvím thionylchloridu nebo jiného chloračního činidla, jako například oxychloridu fosforečného nebo chloridu fosforečného. Takto získaný chlorid kyseliny (IV) pak poskytne reakcí s alkansulfonamidem obecného vzorce



v přítomnosti akceptoru kyseliny sloučeninu obecného vzorce I podle vynálezu. Sulfonamidy obecného vzorce



jsou buď známé, nebo je lze připravit běžným způsobem.

Akceptorem kyseliny může být terciární amin, například dimethylanilin nebo pyridin. Reakci je možno provádět při teplotě mezi teplotou místnosti a zvýšenou teplotou, například od 25 °C do 150 °C. Vzniklé produkty obecného vzorce I je možno izolovat běžným způsobem.

Karboxylové kyseliny obecného vzorce III potřebné pro práci postupem podle schématu A, jsou v řadě případů známy. Ty sloučeniny, které nebyly v literatuře dosud popsány, lze však připravit metodami popsanými pro známé sloučeniny.

Ty sloučeniny, v nichž R⁵ znamená trifluormethyllovou skupinu, R³ atom vodíku, atom chloru nebo kyanoskupinu a R⁴ atom vodíku, je možno připravit například reakcí trifluormethylbenzenu substituovaného v poloze 4 atomem chloru nebo fluoru s

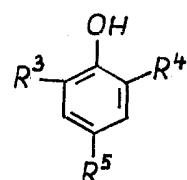
- (a) m-hydroxybenzoovou kyselinou v přítomnosti alkalického činidla, například uhličitanu sodného nebo draselného nebo s
- (b) dvojsodnou nebo dvojdraselnou solí m-hydroxybenzoové kyseliny,

přičemž tyto reakce se provádějí při zvýšené teplotě.

Jestliže se používá tohoto postupu, je možno substituent R², který má být obsažen ve výsledném produktu (v případech, kdy R² neznamená atom vodíku), účelně zavést halogenací nebo nitrací takto získaného difenyletheru, jak je popsáno v příkladech 5 a 7. Reakce m-hydroxybenzoové kyseliny a 4-chlor- nebo 4-fluorsubstituovaného trifluormethylbenzenu se obecně provádí při teplotě zhruba od 100 °C do 180 °C v polárním aprotickém organickém rozpouštědle, například v dimethylsulfoxidu, dimethylformamidu, sulfolanu, N-methyl-2-pyrrolidonu, hexamethylfosforotriamidu, a podobným rozpouštědlem. Nitraci takto získaného difenyletheru je možno uskutečnit běžným způsobem, například za použití nitračního činidla, jako kombinace kyseliny dusičné s kyselinou sírovou nebo dusičnanu draselného s kyselinou sírovou, popřípadě spolu s rozpouštěd-

lem, jako ethylendichloridem, methylendichloridem, chloroformem nebo perchlorethylenem.

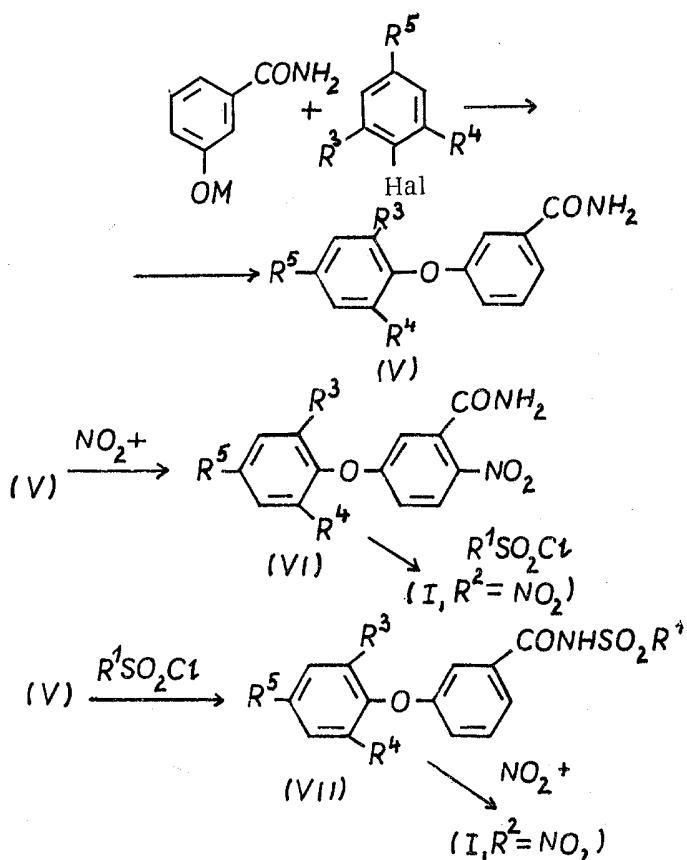
Podle druhého postupu přípravy karboxylových kyselin obecného vzorce III se ester, například methylester, 5-chlor-2-nitrobenzoové kyseliny nechá reagovat s fenolem obecného vzorce



v přítomnosti báze, jako hydroxidu nebo uhličitanu draselného apod. Reakce se s výhodou provádí při teplotě 100 až 180 °C, v dipolárním aprotickém rozpouštědle vybraném z výše uvedené skupiny. Tímto způsobem se získají sloučeniny obecného vzorce III s esterifikovanou karboxylovou skupinou. Esterové seskupení je možno hydrolyzovat standardními postupy, například působením zásady, za vzniku sloučenin obecného vzorce III, jak je popsáno v příkladu 8. Tímto postupem se získají vždy pouze ty sloučeniny obecného vzorce III, v němž R² znamená nitroskupinu. Je-li to žádoucí, lze nitroskupinu redukovat standardním způsobem na aminoskupinu, tu diazotovat a převést na brom nebo chlor (jak je popsáno v příkladu 10) a získat tak sloučeniny obecného vzorce III, v němž R² znamená brom nebo chlor.

Třetí způsob přípravy karboxylových kyselin obecného vzorce III spočívá v reakci substituovaného 4-chlor-nitrobenzenu s m-hydroxybenzoovou kyselinou v přítomnosti báze, jak je popsáno výše u postupu prvního. Touto reakcí 3,4-dichlornitrobenzenu s m-hydroxybenzoovou kyselinou se tedy získá 3-(2-chlor-4-nitrofenoxy)benzoová kyselina. Nitroskupinu v této sloučenině je pak možno redukovat běžným způsobem na aminoskupinu, tu diazotovat a převést na brom nebo chlor, jak je popsáno v příkladu 9.

Alternativní způsob výroby sloučenin podle vynálezu, v nichž R² znamená nitroskupinu, popisuje následující reakční schéma B:



Ve schématu B mají symboly R¹ až R⁵ shora uvedené významy. Symbol M znamená kov, například alkalický kov, jako sodík nebo draslík. Symbol Hal představuje halogen, například chlor nebo brom.

V souhlase se schématem B se kovová sůl m-hydroxybenzamidu nechá reagovat s vhodně substituovaným halogenbenzenem za vzniku difenyletheru obecného vzorce V. Tuto reakci je možno provádět v rozpouštědle nebo ředitel inertním vůči reakčním složkám a lze ji urychlit záhřevem. Difenylether obecného vzorce V je pak možno převést na sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu některou ze dvou alternativ popsaných ve schématu B.

Podle první z těchto alternativ se na difenylether (V) působí nitračním činidlem, označeným ve schématu B symbolem NO₂⁺. Takto získaná nitrosloučenina (VI) pak působením alkansulfonylchloridu vzorce

R¹SO₂Cl

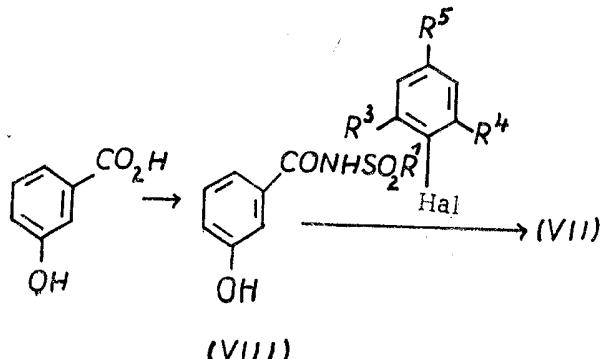
v přítomnosti akceptoru kyseliny, například pyridinu, poskytne sloučeninu obecného vzorce I podle vynálezu, v níž R¹ znamená nitroskupinu.

Podle druhé alternativy, popsané ve schématu B, se reakční stupně uvedené v první alternativě obrátí. Tak se difenylether (V) nejprve podrobí reakci s alkansulfonylchloridem vzorce

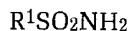
R¹SO₂Cl

v přítomnosti akceptoru kyseliny a na takto získaný produkt vzorce VII se pak působí nitračním činidlem za vzniku sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu, v němž R² znamená nitroskupinu.

Další způsob přípravy sloučenin podle vynálezu, v nichž R² znamená nitroskupinu, ilustruje následující reakční schéma C:



Podle postupu popsaného schématem C se m-hydroxybenzoová kyselina převede na amidický derivát vzorce VIII. Tuto konverzi je možno uskutečnit převedením kyseliny standardním způsobem na m-hydroxybenzoylchlorid a reakcí tohoto m-hydroxybenzoylchloridu s příslušným alkansulfonylamidem vzorce

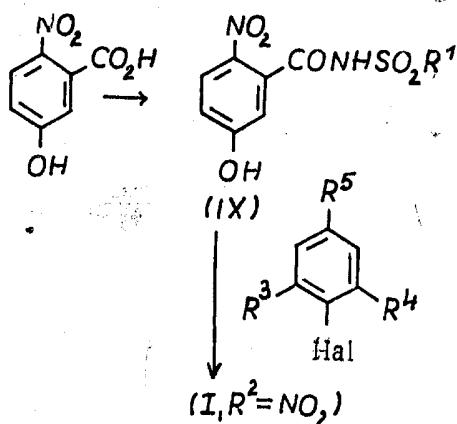


v přítomnosti akceptoru kyseliny, například pyridinu. Alternativně je možno m-hydroxybenzoovou kyselinu standardním způsobem převést na m-hydroxybenzamid a tento m-hydroxybenzamid pak podrobit reakci s příslušným alkansulfonylchloridem vzorce

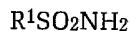


v přítomnosti akceptoru kyseliny, například pyridinu. Amidický derivát (VIII) připravený libovolnou z těchto metod se pak nechá reagovat, ve formě své kovové soli, například ve formě odpovídajícího fenoxidu sodného nebo draselného, s příslušně substituovaným halogenbenzenem, za vzniku difenyletheru (VII). Tento difenyletherový derivát lze pak převést nitrací, jako nitrací popsanou ve schématu B, na sloučeninu obecného vzorce I podle vynálezu, ve kterém R^2 představuje nitroskupinu.

Další způsob přípravy sloučenin podle vynálezu, v nichž R^2 znamená nitroskupinu, popisuje následující reakční schéma D:



V souhlase s postupem popsaným ve schématu D se 3-hydroxy-6-nitrobenzoová kyselina nejprve převede na amidický derivát vzorce IX. Tuto přeměnu je možno uskutečnit tak, že se výchozí kyselina nejprve standardním způsobem převede na odpovídající chlorid kyseliny, který se pak podrobí reakci s příslušným alkansulfonylamidem vzorce



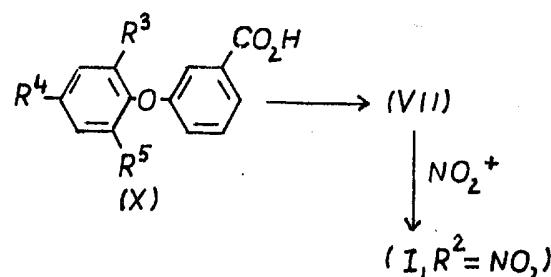
v přítomnosti akceptoru kyseliny, například pyrimidinu, za vzniku amidického derivátu (IX). Alternativně je možno 3-hydroxy-6-nitrobenzoovou kyselinu převést standardním

způsobem na 3-hydroxy-6-nitrobenzamid a ten pak podrobit reakci s příslušným alkansulfonylchloridem vzorce

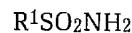


v přítomnosti akceptoru kyseliny, například pyridinu, za vzniku amidického derivátu (IX). Tento amidický derivát (IX), připravený některým z výše popsaných postupů, je pak možno ve formě příslušného fenoxidu alkalického kovu (například sodného nebo draselného) podrobit reakci s příslušně substituovaným halogenbenzenem za vzniku sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu, v němž R^2 znamená nitroskupinu. Reakci s halogenbenzenem je možno provádět v rozpouštědle nebo ředitle inertním vůči reakčním složkám a lze ji urychlit zářevelvem.

Další způsob přípravy sloučenin podle vynálezu, v nichž R^2 znamená nitroskupinu, popisuje následující reakční schéma E:



V souhlase s postupem popsaným ve schématu E se karboxylová kyselina vzorce X převádí na amidický derivát obecného vzorce VII, který byl uveden ve schématu B. Tento amidický derivát lze pak nitrovat postupem uvedeným ve schématu B za vzniku žádané sloučeniny podle vynálezu. Přeměnu kyseliny (X) na amidický derivát (VII) je možno uskutečnit převedením karboxylové kyseliny standardním způsobem na odpovídající chlorid kyseliny a pak reakcí tohoto chloridu kyseliny s příslušným alkansulfonylamidem vzorce



v přítomnosti akceptoru kyseliny, vedoucí k vzniku amidického derivátu (VII). Alternativně je možno karboxylovou kyselinu (X) převést standardním způsobem na odpovídající amid karboxylové kyseliny a tento amid pak podrobit reakci s příslušným alkansulfonylchloridem vzorce



v přítomnosti akceptoru kyseliny, za vzniku amidického derivátu (VII).

Schématu B až E, uvedená výše, se týkají přípravy sloučenin podle vynálezu, v nichž R^2 znamená nitroskupinu. Je ovšem zřejmé, že tato schémata je možno snadno aplikovat

k přípravě odpovídajících sloučenin, v nichž R² znamená atom halogenu.

Sloučeniny podle vynálezu, v nichž R⁶ znamená methylovou skupinu, je možno připravit z odpovídajících sloučenin, v nichž R⁶ představuje atom vodíku, reakcí s diazomethanem. Tak má-li se připravit sloučenina s methylovou skupinou ve významu symbolu R⁶, je možno podrobit odpovídající sloučeninu, v níž R⁶ znamená atom vodíku, reakci s diazomethanem a izolovat odpovídající sloučeninu, v níž R⁶ představuje methylovou skupinu. Způsoby provádění takovýchto methylačních reakcí jsou v daném oboru dobře známé.

Pokud R⁶ znamená atom vodíku, mohou sloučeniny podle vynálezu v zásadě existovat v tautomerní formě, v níž není tento vodíkový atom navázán na atom dusíku, ale na atom kyslíku sousední karbonylové skupiny, což je pochopitelně spojeno s odpovídajícím novým uspořádáním chemických vazeb v molekule. Strukturní vzorce v tomto textu zahrnují tedy i příslušné tautomerní formy.

Sloučeniny podle vynálezu jsou užitečné jak jako preemergentní, tak i jako postemergentní herbicidy. Preemergentní herbicidy se obvykle užívají k ošetřování půdy, v níž bude příslušná užitková rostlina pěstována, a to aplikací před setím nebo během setí, nebo po zasetí a před vzejtím užitkové rostliny. Postemergentní herbicidy se aplikují až po vzejtí užitkových rostlin nad povrch půdy. Sloučeniny podle vynálezu je možno používat jako selektivní herbicidy v řadě užitkových rostlin, včetně například bavlníku, sóji, hrachu, pšenice, ječmene a rýže. Sloučeniny podle vynálezu lze rovněž používat jako totální herbicidy. Sloučeniny podle vynálezu je možno aplikovat libovolnou běžnou technikou aplikace herbicidů. Při preemergentní aplikaci je možno tyto látky aplikovat například postříkem na povrch půdy před setím nebo během setí, nebo po zasetí a před vzejtím užitkové rostliny. V některých případech, například při preemergentní aplikaci v kulturách sóji, může být výhodné zpravit sloučeniny podle vynálezu do půdy před zasetím užitkové rostliny. To je možno uskutečnit aplikací účinné látky na povrch půdy a pak účinnou látku smísit s půdou za použití diskového kultivátoru nebo zavláčením branami. Alternativně je možno použít aplikační zařízení vyvinutá k aplikaci herbicidů v pruzích pod povrch půdy.

Vynález rovněž zahrnuje způsob hubení nebo těžkého poškozování nežádoucích rostlin, který se vyznačuje tím, že se na rostliny nebo na místo jejich výskytu aplikuje sloučenina shora uvedeného obecného vzorce I nebo její sůl.

Je pochopitelné, že aplikované množství sloučeniny obecného vzorce I bude záviset na řadě faktorů, jako například na používané sloučenině a na charakteru nežádoucích rostlin. Obecně platí, že jsou obvykle vhod-

né dávky pohybující se od 0,1 do 5,0 kg/ha, s výhodou od 0,25 do 1,0 kg/ha.

Jako konkrétní příklady sloučenin, které je možno použít jako selektivní herbicidy v kulturách bavlníku, je možno uvést sloučeniny č. 1, 2, 7, 9 a 17 z tabulky 1.

Jako konkrétní příklady sloučenin, které je možno použít jako selektivní herbicidy v kulturách rýže, je možno uvést sloučeniny č. 7, 8, 9 a 17 z tabulky 1.

Jako konkrétní příklady sloučenin, které je možno použít jako selektivní herbicidy v kulturách sóji, je možno uvést sloučeniny č. 1 až 16 až 18 a 21 až 24 z tabulky 1. S výhodou se účinná látka aplikuje na plochu, na níž se pěstuje nebo bude pěstovat sója, v dávce od 0,1 do 1,5 kg/ha.

Účinnou látku podle vynálezu je možno aplikovat před vzejtím nebo po vzejtí užitkové rostliny. Sloučeniny podle vynálezu mají tu výhodu, že jsou schopny hubit Cyperus rotundus (šáchor) a kukuřici. Kukuřice se totiž může vyskytovat jako plevev v kultuře sóji pěstované na místě, které bylo dříve používáno pro pěstování kukuřice.

Sloučeniny podle vynálezu se s výhodou aplikují ve formě prostředků, v nichž je účinná látka smíšena s nosičem tvořeným pevným nebo kapalným ředidlem. Předmětem vynálezu je tudíž herbicidní prostředek vyznačující se tím, že jako účinnou látku obsahuje shora definovanou sloučeninu obecného vzorce I ve směsi s pevným nebo kapalným ředidlem. Zmíněný prostředek s výhodou rovněž obsahuje povrchově aktivní činidlo.

Pevné prostředky podle vynálezu mohou být například ve formě popraší nebo granulátů. Mezi vhodná pevná ředidla náležejí například kaolin, bentonit, křemelina, dolomit, uhličitan vápenatý, mastek, práškový kysličník hořečnatý a valchařská hlinka. Mezi pevné prostředky náležejí rovněž rozpustné prášky a granuláty, které mohou obsahovat sůl sloučeniny podle vynálezu ve směsi s nosičem rozpustným ve vodě nebo mohou obsahovat směs sloučeniny podle vynálezu, v níž R⁶ znamená atom vodíku, s uhličitanem alkaličkého kovu, například s uhličitanem sodným nebo draselným. Po smíšení s vodou takový prostředek poskytne roztok soli sloučeniny podle vynálezu.

Pevné prostředky podle vynálezu mohou být rovněž ve formě dispergovatelných prášků nebo zrnk, které kromě účinné látky obsahují smáčedla, usnadňující dispergování prášku nebo zrnk v kapalinách. Takovéto prášky nebo zrnka mohou obsahovat plnidla, suspendační činidla apod.

Kapalné prostředky zahrnují vodné roztoky, disperze a emulze, obsahující účinnou látku s výhodou v kombinaci s jedním nebo několika povrchově aktivními činidly. K přípravě roztoků, disperzí nebo emulzí účinných látak je možno používat vodu nebo organické kapaliny. Kapalné prostředky podle vynále-

zu mohou rovněž obsahovat jen jeden nebo několik inhibitorů koroze, jako je například laurylisocholiniumbromid.

Povrchově aktivní činidla mohou být kationtového, aniontového nebo neionogenního typu. Mezi vhodná činidla kationtového typu náleží například kvartérní amoniové sloučeniny, jako například cetyltrimethylammoniumbromid. Vhodnými činidly aniontového typu jsou například mýdla, soli alifatických monoesterů kyseliny sírové, například laurylsulfát sodný, soli sulfonovaných aromatických sloučenin, například dodecylbenzensulfonát sodný, ligninsulfonát sodný, vápenatý nebo amonný, butylnaftalensulfonát a směsi sodných solí diisopropyl- a triisopropylnaftalensulfonovaných kyselin.

Vhodná činidla neionogenního typu zahrnují například kondenzační produkty ethylen oxidu s mastnými alkoholy, jako je oleylalkohol nebo cetylalkohol, nebo s alkylfenoly, jako je oktylfenol, nonylfenol a oktylkresol. Dalšími neionogenními činidly jsou parciální estery odvozené od mastných kyselin s dlouhými řetězci a anhydridů hexitolu, například sorbitolmonolaurát, kondenzační produkty zmíněných parciálních esterů s ethylenoxidem a lecithinem.

Prostředky určené k aplikaci ve formě vodních roztoků, disperzí nebo emulzí se obecně dodávají jako koncentráty obsahující velké množství účinné látky. Zmíněné koncentráty se pak před použitím ředí vodou.

Od shora uvedených koncentrátů se často požaduje, aby vydržely dlouhodobé skladování a aby po tomto skladování je bylo možno ředit vodou na vodné preparáty, které by zůstaly homogenní tak dlouho, aby je bylo možno aplikovat běžným postřikovacím zařízením.

Kromě nosičů a povrchově aktivních činidel mohou prostředky podle vynálezu k zvýšení své upotřebitelnosti obsahovat ještě různé jiné složky. Tak mohou tyto prostředky obsahovat například tlumivé soli, které udržují hodnotu pH prostředku v žádaném rozmezí, činidla proti zamrzání, například močovinu nebo propylenglykol, pomocné látky, například oleje a zvlhčovací činidla, a příslušné zabraňující tvorbě nerozpustných sraženin při ředění prostředků tvrdou vodou, jako například kyselinu citrónovou a ethylendiaminetetraoctovou. Vodné disperze mohou obsahovat činidla proti usazování a spékání. Popisované prostředky obvykle obsahují barvivo nebo pigment, které jim propůjčují charakteristické zbarvení. K potlačení tvorby jemných kapiček při postřiku a tím k potlačení unášení části postřikové kapaliny větrem je možno k prostředkům podle vynálezu přidávat činidla zvyšující viskozitu. Další příslušné používané k různým konkrétním účelům jsou v daném oboru známé.

Koncentráty podle vynálezu mohou účelně obsahovat 10 až 85 %, s výhodou 25 až 60 % hmotnostních účinné látky. Zředěné preparaty vhodné k aplikaci mohou obsaho-

vat různá množství účinné složky, a to v závislosti na účelu použití. Zředěné preparáty vhodné pro většinu použití obvykle obsahují 0,01 až 10 %, s výhodou 0,1 až 1 % hmotnostní účinné látky.

Vynález ilustruje následující příklady provedení, jimiž se však rozsah vynálezu v žádném směru neomezuje. Pokud není uvedeno jinak, míni se všemi uváděnými díly díly hmotnostní a všechny teploty jsou udávány ve stupních Celsia.

Příklad 1

Tento příklad ilustruje přípravu sloučeniny č. 1 z tabulky 1.

1,58 g 5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)-2-nitrobenzoové kyseliny se v nadbytku thionylchloridu (20 ml) 90 minut zahřívá k varu pod zpětným chladičem. Nadbytek thionylchloridu se odpaří ve vakuu, olejovitý zbytek se vyjmé 20 ml suchého pyridinu, přidá se 0,45 g methansulfonylamidu a směs se přes noc míchá při teplotě místnosti. Pyridin se odpaří ve vakuu, olejovitý zbytek se smísí s 2 M kyselinou chlorovodíkovou a extrahuje se dvakrát vždy 100 ml etheru. Etherické extrakty se promyjí 100 ml vody a po vysušení se odpaří ve vakuu. Pevný zbytek poskytne po překrystalování z isopropanolu 5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)-2-nitro-N-methansulfonylbenzamid (sloučenina č. 1) o teplotě tání 201 °C.

Analogickým způsobem se za použití příslušných karboxysubstituovaných difenyletherů a příslušných sulfonylamidů namísto methansulfonylamidu připraví sloučeniny uvedené v tabulce 1, s výjimkou sloučenin č. 6, 8 a 10, jejichž příprava je popsána v příkladu 3.

Příklad 2

Tento příklad ilustruje způsob přípravy sloučeniny č. 1 z tabulky 1 alternativním postupem, než jaký je popsán v příkladu 1.

20,5 g 3-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)-benzoové kyseliny se vyjmé 50 ml thionylchloridu a směs se 2 hodiny zahřívá k varu pod zpětným chladičem. Nadbytek thionylchloridu se odpaří za sníženého tlaku, zbylý chlorid kyseliny se za míchání ochladí ve směsi ledu a chloridu sodného a přidá se k němu 50 ml suchého ochlazeného pyridinu. Po 5 minutách se přidá 6,4 g methansulfonylamidu a po jeho rozpuštění se chladicí lázeň odstraní a směs se nechá reagovat přes noc při teplotě místnosti. Pyridin se odpaří za sníženého tlaku, odpadek se promyje vodou a rozpustí se v ethylacetátu. Roztok se promyje 2M kyselinou chlorovodíkovou a vodou, vysuší se a odpaří. Zbytek o hmotnosti 22 g poskytne po překrystalování ze směsi ethylacetátu a peťroletheru (teplota várku 60 až 80 °C) 3-(2-chlor-4-trifluormethyl)-N-

-methansulfonylbenzamid o teplotě tání 173 až 174 °C.

1,6 g takto připraveného benzamidového derivátu se za míchání a chlazení na 0 °C ve směsi ledu a chloridu sodného vnese do směsi 6,4 ml koncentrované kyseliny sírové a 4 mililitrů dichlorehanu. Po 5 minutách se během 15 minut po částech přidá 0,51 g dusičnanu draselného. Směs se míchá ještě 45 minut při teplotě 0 °C a pak se nechá přes noc stát při teplotě —18 °C. Reakční směs se vylije do 60 ml vody s ledem a extrahuje se ethylacetátem. Ethylacetátový extrakt se promyje vodou a po vysušení se odpaří. Zbytek poskytne po dvojnásobném překrystalo-vání ze směsi ethylacetátu a petroletheru (teplota varu 60 až 80 °C) 1,0 g sloučeniny č. 1, identifikované porovnáním teploty tání a spektrálních charakteristik se sloučeninou vyrobennou v příkladu 1.

Příklad 3

Tento příklad ilustruje přípravu sloučenin č. 6, 8 a 10 z tabulky 1.

1,8 g sloučeniny č. 1 v 50 ml diethyletheru, obsahujícího malé množství methanolu, se ochladí na 0 °C a za chlazení se přidává etherový roztok diazomethanu tak dlouho, až žluté zabarvení roztoku po přidání nemizí. Výsledný roztok se nechá přes noc stát při teplotě místnosti, načež se nadbytek diazomethanu zruší přidáním kapky ledové kyseliny octové. Rozpouštědlo se odpaří, olejovitý zbytek se vyjme ethylacetátem, roztok se promyje roztokem kyslého uhličitanu sodného a vodou, vysuší se a odpaří se na olejovitý odpadek, který se extrahuje vroucím petroletherem (teplota varu 60 až 80 °C). Z ochlazených extractů se vyloučí olejovitý materiál, který se rozpustí v minimálním množství diethyletheru a roztok se nechá stát. Vyloučený bílý pevný produkt se odfiltruje a vysuší, čímž se získá 0,5 g sloučeniny č. 6.

Sloučeniny č. 8 a 10 se připraví analogickým postupem za použití diazomethanu a sloučenin č. 7, respektive 9 jako výchozích látkek.

Příklad 4

Tento příklad ilustruje přípravu 2-chlor-5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny.

Do roztoku 5 g 3-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny ve 30 ml ledové kyseliny octové se za zahřívání k varu pod zpětným chladičem během 5 hodin uvádí chlor. Výsledný roztok se nechá 2 dny stát při teplotě místnosti, načež se vylije do 500 mililitrů studené vody, přičemž se vyloučí špinavě bílý pryskyřnatý materiál. Tento materiál se extrahuje ethylacetátem, extrakt se vysuší a odpaří. Hnědý olejovitý odpadek

se rozpustí v roztoku kyslého uhličitanu sodného a výsledný roztok se extrahuje ethylacetátem. Vodný roztok se okyselí kyselinou chlorovodíkovou, roztok se oddekantuje od vysráženého pryskyřnatého produktu a tento pryskyřnatý produkt se vyjmé vroucím hexanem. Hexanový roztok se zfiltruje a nechá se zchladnout, čímž se získá 1,0 g žádané 2-chlor-5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny ve formě krystalů o teplotě tání 103 až 104 °C. Tato kyselina se používá jako výchozí materiál pro přípravu sloučenin č. 7 a 8.

Příklad 5

Tento příklad ilustruje přípravu 2-brom-5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny.

K 10 g methyl-3-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoátu v 50 ml ledové kyseliny octové se za zahřívání k varu pod zpětným chladičem přikape během 1 hodiny 19,4 g bromu. Směs se ještě 4 hodiny vaří pod zpětným chladičem, načež se k ní přidá dalších 20 g bromu a výsledná směs se ještě dalších 8 hodin zahřívá k varu pod zpětným chladičem. Kyselina octová a nadbytek bromu se odpaří, zbytek se vyjme vodou a kyselým uhličitanem sodným se pH upraví na hodnotu 7. Roztok se extrahuje etherem a pak se okyselí. Bílý pryskyřnatý produkt, který se přitom vyloučí, se extrahuje dichlormethanem. Dichlormethanový roztok se vysuší a odpaří se na bílý pevný produkt identifikovaný jako 2-brom-5-(2-chlor-4-trifluormethylfenoxy)benzoová kyselina. 8 g této kyseliny se 2,5 hodiny zahřívá k varu pod zpětným chladičem v 80 ml thionylchloridu, načež se nadbytek thionylchloridu odpaří. K zbytku se při teplotě 10 °C přidá roztok 0,6 g sodíku ve 40 ml methanolu a směs se 1 hodinu zahřívá k varu pod zpětným chladičem. Rozpouštědlo se odpaří a zbytek se protřepe s vodou a etherem. Destilací etherového roztoku se získá 5,2 g žádaného methylesteru o teplotě varu 152 až 154 °C/13 Pa.

Zásaditou hydrolyzou tohoto esteru se získá karboxylová kyselina potřebná jako výchozí materiál pro přípravu sloučenin č. 9 a 10 z tabulky 1.

Příklad 6

Tento příklad ilustruje přípravu 3-(4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny.

K roztoku 6,9 g hydroxidu draselného ve 30 ml suchého methanolu se za míchání po částech přidá 6,9 g 3-hydroxybenzoové kyseliny. Po skončeném přidávání se směs nechá reagovat 15 minut při teplotě místnosti, načež se rozpouštědlo odpaří za sníženého tlaku. Zbytek se rozpustí ve 30 ml dimethylsulfoxidu a k roztoku se přidá nejprve 2,5 g bezvodého uhličitanu draselného a pak se

k němu za míchání přikape 9,03 g p-chlorbenzotrifluoridu v 10 ml dimethylsulfoxidu. Směs se za míchání 20 hodin zahřívá na 115 stupňů Celsia, pak se ochladí, vylije se do vody, vodná směs se dvakrát extrahuje ethylacetátem, načež se vodný roztok okyselí koncentrovanou kyselinou chlorovodíkovou na pH 2. Vyloučený pevný produkt se vysuší, promyje se petroletherem (teplota varu 40 až 60 °C) a překrystaluje se ze směsi toluenu a petroletheru. Získá se 6,6 g žádané 3-(4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny o teplotě tání 140 až 142 °C, která se používá jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 14 z tabulky 1.

Příklad 7

Tento příklad ilustruje přípravu 5-(2-kyan-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny, používané jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 15 z tabulky 1, a 2-nitro-5-(2-kyan-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny, používané jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 16 z tabulky 1.

(a) Příprava 3-(2-kyan-4-trifluormethylfenoxy)benzoové kyseliny

Směs 27,6 g 3-hydroxybenzoové kyseliny, 41,1 g 4-chlor-3-kyanbenzotrifluoridu a 55,2 gramů bezvodého uhličitanu draselného v 500 ml suchého dimethylformamidu se 7,5 hodiny míchá při teplotě 100 °C a pak se nechá 65 hodin stát při teplotě místnosti. Rozpouštědlo se odpaří za sníženého tlaku, zbytek se vyjmé vodou a okyselí se zředěnou kyselinou chlorovodíkovou. Vyloučený pevný produkt se promyje vodou, rozpustí se v etheru, roztok se vysuší a zahustí. Vyloučený bezbarvý pevný produkt poskytne po překrystalování 24,0 g derivátu kyseliny benzoové tajícího při 224 až 226 °C.

(b) Příprava 5-(2-kyan-4-trifluormethylfenoxy)-2-nitrobenzoové kyseliny

K směsi 25 ml 1,2-dichlorethanu a 40 ml koncentrované kyseliny sírové se za míchání při 0 °C přidá po částech 9,22 g produktu připraveného v odstavci (a). K směsi se pak za míchání při 0 °C během 15 minut přidá po částech 3,13 g dusičnanu draselného, výsledná směs se 30 minut míchá při 0 °C, pak se nechá ohřát na teplotu místnosti a vylije se do 200 ml vody s ledem. Vodná směs se míchá až do roztátí ledu, načež se odsaje. Pevný produkt, který se vyloučí po odpaření dichlorethanu, se promyje vodou a vyjmé se etherem. Etherický roztok se vyčeří aktivním uhlím, vysuší se a přidá se k němu petrolether (teplota varu 40 až 60 °C). Vyloučený pevný produkt je podle identifikace tvořen žádaným derivátem kyseliny benzoové, tajícím při 190 až 192 °C. Výtěžek činí 7,8 g.

Příklad 8

Tento příklad ilustruje přípravu 5-(2,4-dichlorfenoxy)-2-nitrobenzoové kyseliny, používané jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 17 z tabulky 1.

55,0 g známého methyl-2-nitro-5-(2,4-dichlorfenoxy)benzoátu se 4 hodiny zahřívá k varu pod zpětným chladičem s 2M roztokem hydroxidu sodného. Výsledný čirý roztok se ochladí a okyselí se kyselinou chlorovodíkovou, přičemž se vyloučí žlutý pryskyřičný produkt, který po míchání zkrystaluje. Po překrystalování tohoto pevného materiálu z toluenu se získá 30,2 g žádaného derivátu kyseliny benzoové, tajícího při 167,5 až 169,5 stupňů.

Příklad 9

Tento příklad ilustruje přípravu 3-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny.

(a) Příprava 3-(2-chlor-4-nitrofenoxy)-benzoové kyseliny

Směs 5 g 3-hydroxybenzoové kyseliny, 50 mililitrů dimethylformamidu, 7 g 3,4-dichlor-nitrobenzenu a 10 g bezvodého uhličitanu draselného se 14 hodin zahřívá za míchání na 100 °C. Rozpouštědlo se odpaří za sníženého tlaku, odparek se vnese do vody a okyselí se 2M kyselinou chlorovodíkovou. Vyloučený žlutý pevný produkt poskytne po překrystalování z toluenu 8,0 g žádaného derivátu kyseliny benzoové, o teplotě tání 172 až 173 stupňů.

(b) Příprava hydrochloridu 3-(4-amino-2-chlorfenoxy)benzoové kyseliny

Ke směsi 20 g 3-(2-chlor-4-nitrofenoxy)benzoové kyseliny a 40 g granulovaného cínu se za udržování teploty na 10 až 15 °C přikape 200 ml koncentrované kyseliny chlorovodíkové. Po skončeném přidávání se směs 45 minut zahřívá na 60 °C, načež se k ní přidá 100 ml ethanolu a v zahřívání se pokračuje ještě 2 hodiny.

Výsledná směs se nechá zchladnout, vyloučený pevný produkt se odfiltruje a po vysušení se extrahuje horkým methanolem. Po odpaření methanolického extraktu se získá 19,5 g hydrochloridu 3-(4-amino-2-chlorfenoxy)benzoové kyseliny, tajícího za rozkladu při 228 až 232 °C.

(c) Příprava 3-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny

10 g produktu připraveného v odstavci (b) se rozpustí ve 150 ml dimethylformamidu, roztok se ochladí na 5 až 10 °C a za udržování teploty 10 až 15 °C se k němu přikape 40 ml koncentrované kyseliny chlorovodíkové. K směsi se pak za chlazení na 5 °C za míchání během 30 minut přikape 5,2

gramu dusitanu sodného ve 20 ml vody. Takto získaný produkt se za udržování teploty na 10° přikape k roztoku 19 g chloridu mědného ve 150 ml koncentrované kyseliny chlorovodíkové, přičemž vznikne hustá zeleně zbarvená suspenze.

Po skončeném přidávání se směs nechá přes noc stát a pak se 30 minut zahřívá na 60°. Bílý pevný produkt se odfiltruje a po vysušení a překrystalování z benzingu (teplota varu 100 až 120°) poskytne 5,1 g 3-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny o teplotě tání 143 až 144°. Tato sloučenina se používá jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 19 z tabulky 1.

Příklad 10

Tento příklad ilustruje přípravu 2-brom-5-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny, používané jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 20 z tabulky 1.

(a) Příprava hydrochloridu 2-amino-5-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny

K směsi 10 g 5-(2,4-dichlorfenoxy)-2-nitrobenzoové kyseliny a 20 g granulovaného cínu se za chlazení na 10 až 15° přikape 100 ml koncentrované kyseliny chlorovodíkové. Směs se 1 hodinu zahřívá na 60 až 70 stupňů, načež se k ní přidá 100 ml ethanolu a výsledná směs se další 2 hodiny zahřívá na 60 až 70°. Vyloučená sraženina se odfiltruje a po překrystalování z ethanolu poskytne 3,8 g žádaného hydrochloridu tajícího za rozkladu při 166 až 168°.

(b) Příprava 2-brom-5-(2,4-dichlorfenoxy)benzoové kyseliny

Roztok 3,8 g produktu připraveného v odstavci (a) ve 100 ml dimethylformamidu se ochladí na 5° a přidá se k němu 50 ml koncentrované kyseliny chlorovodíkové. K vzniklému roztoku se za chlazení na 5 až 10° přikape za míchání roztok 2,0 g dusitanu sodného v 10 ml vody a výsledný roztok se přikape k 75 ml vroucí 48% bromovodíkové kyseliny obsahující 7 g bromidu mědného. Po skončení přidávání se reakční směs 15 minut míchá, načež se nechá zchladnout na teplotu místo, zřídí se vodou a extrahuje se teherem. Z etherických extraktů se získá olejovitý produkt, který stáním ztuhne a po překrystalování z benzingu (teplota varu 100 až 120°) poskytne 1,0 g žádané bromkyseliny o teplotě tání 132 až 133°.

Příklad 11

Tento příklad ilustruje přípravu sloučeniny č. 21 z tabulky 1.

(a) Příprava ethyl-2-nitro-5-(2,4,6-trichlorfenoxy)benzoátu

12,0 g 2,4,6-trichlorfenolu a 44 g bezvodého uhličitanu draselného se v 60 ml dimethylformamidu 90 minut zahřívá k varu pod zpětným chladičem. Směs se nechá přes noc vychladnout, načež se polovina dimethylformamidu oddestiluje. Zbylý roztok se zahřeje na 150 až 160° a přidá se k němu 13,3 g ethyl-5-chlor-2-nitrobenzoát. Výsledná směs se 8 hodin zahřívá k varu pod zpětným chladičem, načež se dimethylformamid odpaří za sníženého tlaku a zbytek se protřepe s 250 ml vody a 250 ml etheru. Etherická vrstva se oddělí, promyje se vodou a po vysušení se odpaří. Olejovitý zbytek se podrobí destilaci. Frakce o hmotnosti 9,9 g, vroucí při 190°/13 Pa, tvořená podle identifikace žádaným esterem, se odebere.

(b) Příprava 2-nitro-5-(2,4,6-trichlorfenoxy)benzoové kyseliny

8,86 g produktu připraveného v odstavci (a) v 50 ml ethanolu se 4 hodiny zahřívá na 60 až 70° s roztokem 0,8 g hydroxidu sodného v 10 ml vody. Směs se ochladí, ethanol se odpaří za sníženého tlaku, zbytek se zředí vodou na objem 100 ml a okyseli se koncentrovanou kyselinou chlorovodíkovou na pH 2. Vyloučený pevný materiál se odfiltruje a po překrystalování z toluenu poskytne 4,26 g žádaného derivátu kyseliny benzoové, tající při 192 až 192,5°.

(c) Příprava sloučeniny č. 21

1,5 g produktu připraveného v odstavci (b) se 9 hodin zahřívá k varu pod zpětným chladičem s 10 ml thionylchloridu, načež se nadbytek thionylchloridu odpaří za sníženého tlaku. Zbytek se vyjmé 20 ml pyridinu, 7 hodin se míchá s 0,7 g methansulfonylamidu a výsledný roztok se nechá 2 dny stát. Pyridin se odpaří za sníženého tlaku, olejovitý zbytek se smíší s 50 ml 2M kyseliny chlorovodíkové a roztok se extrahuje etharem. Etherický roztok se promyje 100 ml vody a po vysušení se odpaří. Pevný odparek poskytne po překrystalování z toluenu 1,05 g 2-nitro-5-(2,4,6-trichlorfenoxy)-N-methansulfonylbenzamidu o teplotě tání 227,5 stupňů.

Příklad 12

Tento příklad ilustruje přípravu 2-nitro-5-(2,4,6-tribromfenoxy)benzoové kyseliny, používané jako výchozí materiál pro přípravu sloučeniny č. 22 z tabulky 1.

(a) Příprava ethyl-2-nitro-5-(2,4,6-tribromfenoxy)benzoátu

10 g ethyl-5-chlor-2-nitrobenzoátu a 14,6 gramu 2,4,6-tribromfenolu se spolu s 6,1 g uhličitanu sodného v dimethylformamidu 17 hodin zahřívá za míchání na 130°. Po přidání dalších 6,1 g uhličitanu sodného se

směs zahřívá k varu pod zpětným chladičem ještě 38 hodin, načež se rozpouštědlo odpaří za sníženého tlaku a odpadek se protřepe s vodou a dichlormethanem. Dichlormethanová fáze se vysuší a odpaří, zbytek se vyjme etherem, etherický roztok se promyje vodou a po vysušení se odpaří. Olejovitý zbytek se podrobí destilaci, při které se odebere frakce o hmotnosti 2,14 g, vroucí při 202 až 210 °/13 Pa.

(b) Příprava 2-nitro-5-(2,4,6-tribromo-fenoxy)benzoové kyseliny

4,9 g esteru připraveného výše v odstavci (a) se v 50 ml ethanolu 4 hodiny míchá při teplotě 60 až 70 ° s roztokem 0,4 g hydroxidu sodného v 5 ml vody. Rozpouštědlo se odpaří za sníženého tlaku, zbytek se vyjme vodou a 5 minut se zahřívá za míchání na 60 °. Výsledný roztok se ochladí, okyselí se kyselinou chlorovodíkovou na pH 2 a extrahuje se 200 ml etheru. Z etherických extraktů se získá olejovitý materiál, který se rozpustí v roztoku uhličitanu draselného a vzniklý roztok se extrahuje dichlormethanem. Vodný roztok se po okyselení extrahuje etherem. Z etherických extraktů se získá olejovitý produkt, který po překrystalizaci ze směsi toluenu a benzingu poskytne 1,86 g žádané kyseliny o teplotě tání 162 až 169,5 °.

Příklad 13

Tento příklad ilustruje herbicidní vlastnosti sloučenin podle vynálezu (sloučeniny z tabulky 1).

Pro účely testu se sloučeniny upravují tak, že se příslušné množství účinné látky smíší s 5 ml emulze připravené zředěním 160 ml methylcyklohexanového roztoku, obsahujícího 21,8 g/l povrchově aktivního činidla na bázi sorbitanmonolaurátu („Span“ 80) a 78,2 g/l povrchově aktivního činidla na bázi kondenzačního produktu sorbitanmonolaurátu s 20 mol ethylenoxidu („Twen“ 20), vodou na objem 500 ml. Směs účinné látky a emulze se protřepe se skleněnými korálky a zředí se vodou na objem 40 ml.

Takto připraveným postříkovým preparátem se v množství odpovídajícím 1000 litrům na hektar postříkají mladé rostliny v květináčích (postemergentní test). Druhy pokusných rostlin jsou uvedeny v tabulce 2. Za 14 dnů po postříku se srovnáním s neošetřenými rostlinami zjistí stupeň poškození ošetřených rostlin, a to za pomoci stupnice 0 až 5, kde 0 znamená 0—20% poškození a 5 představuje úplné zničení.

Provádí se rovněž test účinnosti při preemergentní aplikaci.

Při testu herbicidní účinnosti při preemergentní aplikaci se semena pokusných rostlin položí na povrch půdy ve fibrových miskách a postříkají se účinným prostředkem v množství odpovídajícím 1000 litrů na hektar. Semena se pak pokryjí další půdou. Za 3 týdny po postříku se stav klíčných rostlin v ošetřených miskách srovná s stavem rostlin v neošetřených kontrolních miskách a za pomoci shora uvedené stupnice 0 až 5 se vyhodnotí stupeň poškození.

Výsledky dosažené při shora uvedených testech jsou shrnutý v následující tabulce 2. Pomlčka (—) znamená, že v daném případě nebyl test prováděn. Preemergentní aplikace se označuje zkratkou „Pre“, postemergentní aplikace zkratkou „Post“. Pokusné rostliny jsou označovány symboly s následujícími významy:

Řc	= řepa cukrová
Ř	= řepka
Ba	= bavlník
So	= sója
Ku	= kukurice
Op	= ozimá pšenice
Rý	= rýže
Sn	= Senecio vulgaris (starček obyčejný)
Ip	= Ipomoea purpurea (povijnice)
Am	= Amaranthus retroflexus (laskavec ohnutý)
Pi	= Polygonum aviculare (rdesno ptačí)
Ca	= Chenopodium album (merlík bílý)
Po	= Portulaca oleracea (šrucha zelná)
Xs	= Xanthium spinosum (řepeň)
Ab	= Abutilon theophrasti (abutilon)
Cv	= Convolvulus arvensis (svlačec rolní)
Ov/Av	= oves setý a oves hluchý (Avena fatua) oves hluchý se používá při postemergentním testu, oves setý při testu preemergentním
Dg	= Digitaria sanguinalis (rosička krvavá)
Pu	= Poa annua (lipnice roční)
St	= Setaria viridis (bér zelený)
Ec	= Echinochloa crus-galli (ježatka kuří noha)
Sh	= Sorghum halepense (čirok halepský)
Ag	= Agropyron repens (pýr plazivý)
Cn	= Cyperus rotundus (šáchor)

Tabuľka 2

čís.	Složi-apliko-čení-vaná dávka [kg/ha]	Zpôsob aplika- kace	Pokusné rostliny												Cv	Ov/Av	Dg
			Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post	Pre	Post			
1	0,25	Pre	5	5	2	0	4	4	3	5	2	5	5	5	4	4	4
1	1,0	Post	5	5	4	1	4	4	3	4	5	5	5	5	5	5	—
1	5,0	Pre	5	5	4	0	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
2	0,2	Pre	5	5	4	0	1	2	4	0	0	0	0	0	0	0	—
2	1,0	Post	5	5	4	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
3	0,2	Post	5	5	4	0	1	2	4	0	0	0	0	0	0	0	—
3	1,0	Pre	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
3	5,0	Pre	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
4	0,25	Post	5	5	4	1	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	—
4	1,0	Pre	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
4	5,0	Pre	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
5	0,2	Post	5	5	4	1	1	3	2	0	0	0	0	0	0	0	—
5	5,0	Pre	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5
6	1,0	Post	5	5	4	1	1	3	2	0	0	0	0	0	0	0	—
6	5,0	Post	5	5	5	0	1	4	2	2	5	5	5	5	5	5	5

Slou.-apliko-čení - vaná dávka čís.	Způsob aplikace	řešení	řešení	Ba	SO	Ku	Op	Rý	Sn	Ip	Am	Pi	Ca	Po	Xs	Ab	Cv	Ov/Av	Dg	Pu	St	Ec	Sh	Ag	Cn	
49	1,25	Pre	5	5	0	0	4	4	3	5	1	5	—	—	5	3	4	—	2	4	1	4	4	1	0	
		Post	4	5	4	1	4	3	1	5	5	4	—	4	5	4	4	5	5	3	5	0	4	4	1	3
50	1,0	Pre	5	4	0	0	4	2	3	5	0	4	3	4	4	4	1	4	—	0	0	0	2	5	0	0
		Post	5	5	3	3	3	2	0	5	4	5	4	4	4	5	2	4	4	1	2	0	0	0	0	1
51	1,0	Pre	5	5	4	0	0	0	0	0	0	5	1	4	4	4	5	2	4	4	1	3	0	0	0	0
		Post	4	5	4	1	3	1	0	5	4	5	4	4	4	5	3	2	3	2	3	1	3	1	1	1

Příklad 14

Tento příklad dále ilustruje herbicidní vlastnosti sloučenin podle vynálezu. Testy se provádějí jako v příkladu 13, používá se však jiná skupina pokusných rostlin. Test účinnosti při postemergentní aplikaci se poněkud liší od testu popsaného v příkladu 13, a to v tom směru, že se semena zasijí do půdy v miskách a před postříkem se přikryjí vrstvou půdy o tloušťce několika milimetrů, zatímco v předcházejícím testu byla postříkána přímo semena.

Testované sloučeniny se upravují na příslušné prostředky analogickým způsobem jako v příkladu 13, s tím rozdílem, že se namísťto methylcyklohexanového roztoku povrchově aktivních činidel uvedených v příkladu 13 použije čnidlo na bázi kondenzačního produktu nonylfenolu s propylenoxidem a ethylenoxidem (Synperonic NPE 1800) a povrchově aktivní čnidlo na bázi kondenzačního produktu sorbitantrioleátu s 20 mol ethylenoxidu (Tween 85). Poškození rostlin se udává za pomoci stupnice 0 až 9, kde 0

znamená 0—10 % poškození rostliny a 9 představuje 90—100% poškození. Vyhodnocení se provádí za 26 dnů po postřiku.

Dosažené výsledky jsou uvedeny v následující tabulce 3. Pokusné rostliny jsou v tabulce označovány zkratkami s následujícími významy:

Op = ozimá pšenice

Jn = ječmen

Hr = hráč

Ř = řepka

Řc = řepa cukrová

Sa = salát

Av = Avena fatua (oves hluchý)

Al = Alopecurus myosuroides (psárka polní)

Bt = Bromus tectorum (sveřep střešní)

Ag = Agropyron repens (pýr plazivý)

Ga = Galium aparine (svízel přítula)

Sm = Stellaria media (ptačinec žabinec)

Ca = Chenopodium album (merlík bílý)

Pi = Polygonum aviculare (rdesno ptačí)

Ma = Matricaria inodora (heřmánek nevonné)

Sp = Sinapis alba (hořčice bílá)

Tabulka 3

sloučenina číslo	apli- kovaná dávka [kg/ha]	způsob aplikace	Op	In	Hr	Sa	Av	Pokusné rostliny	Sp		
									Al	Bt	Ag
7	0,25	Post	0	4	2	3	2	3	4	8	9
	0,5	Post	3	2	6	9	1	1	5	9	9
	1,0	Post	6	9	7	9	3	3	5	9	9
7	0,25	Pre	0	1	1	0	0	0	1	7	9
	0,5	Pre	4	3	4	4	4	4	4	2	2
	1,0	Pre	7	4	7	8	2	2	2	7	9
9	0,25	Post	1	1	4	9	1	2	2	5	9
	0,5	Post	2	2	5	9	0	3	2	7	9
	1,0	Post	5	6	1	1	6	5	4	9	9
9	0,25	Pre	0	1	1	0	0	1	3	2	2
	0,5	Pre	0	1	0	9	1	4	4	3	6
	1,0	Pre	7	5	0	9	2	6	7	3	6
9	0,25	Post	0	1	1	9	0	0	0	0	0
	0,5	Post	0	0	0	9	0	0	0	0	0
	1,0	Post	0	0	0	9	0	0	0	0	0
17	0,25	Pre	0	1	0	9	0	0	0	0	0
	0,5	Pre	0	0	0	9	0	0	0	0	0
	1,0	Pre	1	1	0	9	0	0	0	0	0
17	0,25	Pre	0	0	0	9	0	0	0	0	0
	0,5	Pre	1	1	0	9	0	0	0	0	0
	1,0	Pre	0	0	0	9	0	0	0	0	0

Příklad 15

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě dispergovatelného prášku.

Prostředek se připraví tak, že se níže uvedené složky společně rozemelou na jemně rozmělněný prášek:

složka	% hmotnostní
sloučennina č. 1	50
Vanisperse CB	5
Aerosol OTB	2
Kaolin GT-Y	do 100 %

Příklad 16

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě rozpustného prášku.

Prostředek se připraví tak, že se níže uvedené složky společně rozemelou v uvedených poměrech:

složka	% hmotnostní
sloučenina č. 1	50
uhličitan sodný	do 100 %

Rozpustný prášek je možno upravit na rozpustný granulát tak, že se k prášku přidá voda, směs se promísí do pastovité konzistence a pasta se protlačí sítěm o vhodné velikosti ok, čímž se získají granule, které po chvíli stání ztuhnou.

Tento prostředek může popřípadě rovněž obsahovat povrchově aktivní činidlo, jako například kondenzační produkt p-nonylfenolu se 7 až 8 mol ethylenoxidu.

Příklad 17

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě vodné disperze. Tato vodná disperze se připraví společným rozemletím následujících složek:

složka	procenta hmotnostní
sloučenina č. 1	50
Synperonic NP 13	1,25
Polyfon H	5
voda	do 100 %

Příklad 18

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě vodného roztoku. Vodný roztok se připraví smísením následujících složek:

složka	množství (g/litr)
sloučenina č. 1	200
5% roztok uhličitanu sodného	484
voda	do 1 litru

Je-li to žádoucí, může tento prostředek obsahovat povrchově aktivní činidlo.

Příklad 19

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě nevodného roztoku. Prostředek se připravuje smísením následujících složek:

složka	množství (g/litr)
sloučenina č. 1	350
triethanolamin	40
Synperonic A20	17
Cyklohexanon	do 1 litru

Příklad 20

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě emulgovatelného koncentrátu. Prostředek se připraví smísením následujících složek v uvedených poměrech:

složka	množství (g/litr)
sloučenina č. 7	250
Armeen 12D	105
Synperonic NPE1800	50
Aromasol	do 1 litru

Příklad 21

Tento příklad ilustruje prostředek podle vynálezu ve formě nevodné disperze. Prostředek se připraví tak, že se za vlhka rozemelou následující složky v uvedených poměrech:

složka	množství (g/litr)
sloučenina č. 7	250
Triton B1956	50
Isopar L	do 1 litru

Tento prostředek je možno používat k postřiku tzv. ULV-postupem (ultra-low volume).

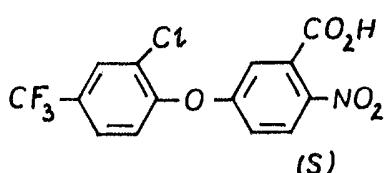
Obchodní názvy a ochranné známky různých činidel, používané v předcházejících příkladech, představují následující preparáty:

Vanisperse CB =	lignosulfonát sodný
Aerosol OT-B =	dioktylsulfosukcinát sodný
Synperonic NP13 =	kondenzační produkt p-nonylfenolu se 13 mol ethylenoxidu
Polyfon H =	lignosulfonát sodný
Synperonic A20 =	směs alkoholů se 13 až 15 atomy uhlíku, s přímými nebo rozvětvenými řetězci, kondenzovaná s 20 mol ethylenoxidu
Armeen 12D =	primární amin s 12 atomy uhlíku

- Synperonic NPE 1800 = blokový kopolymer nonylfenolu, propylenoxidu a ethylenoxidu
- Triton B 1956 = 70% roztok modifikované glycerinftalátové pryskyřice v 1,2-dichlorethanu
- Isopar L = směs rozvětvených nasycených alifatických uhlovodíků

Příklad 22

Tento příklad ilustruje selektivní herbicidní vlastnosti sloučenin č. 1 a 2 z tabulky 1, ve srovnání s účinností srovnávací látky níže uvedeného vzorce S.



Tato srovnávací látka představuje komerční herbicid známý pod obecným názvem „aci-fluorfen“.

Testy herbicidní účinnosti se provádějí následujícím způsobem.

Pro účely testu se sloučeniny upravují tak, že se příslušné množství účinné látky smísí s 5 ml emulze připravené zředěním 160 ml methylcyklohexanového roztoku, obsahujícího 21,8 g/l povrchově aktivního činidla na bázi sorbitanmonolaurátu („Span“ 80) a 78,2 gramů/l povrchově aktivního činidla na bázi kondenzačního produktu sorbitanmonolaurátu s 20 mol ethylenoxidu („Tween“ 20), vodou na objem 500 ml. Směs účinné látky a emulze se protřepe se skleněnými korálky a zředí se vodou na objem 40 ml.

Takto připraveným postřikovým preparátem se v množství odpovídajícím 1000 litrům na hektar postřikají mladé rostliny v květináčích (postemergentní test). Druhy pokusných rostlin jsou uvedeny v tabulce 4. Za 14 dnů po postřiku se srovnáním s neošetřenými rostlinami zjistí stupeň poškození ošetřených rostlin, a to za pomoci stupnice 0 až 5, kde 0 znamená 0–20 % poškození a 5 představuje úplné zničení.

Provádí se rovněž test účinnost při preemergentní aplikaci.

Při testu herbicidní účinnost při preemergentní aplikaci se semena pokusných rostlin položí na povrch půdy ve fibrových miskách a postřikají se účinným prostředkem v množství odpovídajícím 1000 litrům na hektar. Semena se pak pokryjí další půdou. Za 3 týdny po postřiku se stav klíčních rostlin v ošetřených miskách srovná se stavem rostlin v neošetřených kontrolních miskách a za pomoci shora uvedené stupnice 0 až 5 se vyhodnotí stupeň poškození.

Výsledky dosažené při shora uvedených testech jsou shrnutý v následující tabulce 4. Pomlčka (—) znamená, že v daném případě nebyl test prováděn. Preemergentní aplikace se označuje zkratkou „Pre“, postemergentní aplikace zkratkou „Post“. Pokusné rostliny jsou označovány stejnými symboly jako v příkladu 13.

V další tabulce 5 jsou uvedeny další výsledky testů při preemergentní aplikaci testovaných látek. Tyto výsledky byly zjištovány po 6 týdnech a jsou uváděny za pomoci stupnice 0 až 10, kde 0 znamená žádný účinek a 10 představuje zničení rostlin. I v tabulce 5 jsou pokusné rostliny označovány stejnými zkratkami jako v příkladu 13.

Z uvedených výsledků je zřejmé, že sloučenina č. 1 vykazuje vyšší účinek než srovnávací látka S, a to zejména proti Cyperus rotundus a kukuřici (při preemergentní aplikaci).

Tabulka 4

slou- čení- na čís.	apliko- vaná dávka [kg/ha]	způ- sob appli- kace	Pokusné rostlinky												Pu	St	Ec	Sh	Ag	Cn	
			Řc	Ř	Ba	So	Ku	Op	Rý	Sn	Ip	Am	Pi	Ca	Po	Xs	Ab	Cv	Ov	Av	Dg
S	0,125	Pre	4	4	2	1	0	3	2	5	0	5	3	4	5	—	4	3	4	1	0
		Post	4	5	4	3	1	2	5	5	4	4	4	4	5	—	5	2	4	2	1
S	0,25	Pre	5	5	1	2	0	3	2	4	1	5	5	4	4	5	—	4	3	4	0
		Post	5	5	3	1	4	2	3	5	5	4	4	4	4	5	—	5	2	5	1
S	0,5	Pre	4	5	3	1	2	4	3	3	5	5	4	4	4	5	—	4	4	2	1
		Post	4	5	4	1	4	3	3	5	5	5	4	4	4	5	—	4	4	2	1
1	0,25	Pre	5	5	2	0	4	4	3	5	5	5	5	4	4	5	—	5	2	5	1
		Post	5	5	4	1	4	3	3	5	5	5	5	5	4	5	—	5	2	5	1
1	1,0	Pre	5	5	3	1	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1
		Post	5	5	5	4	1	4	4	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1
1	5,0	Pre	5	5	5	4	0	5	5	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1
		Post	5	5	5	4	2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1
2	0,25	Pre	5	5	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	—	5	2	5	1
		Post	5	5	4	1	4	1	1	2	0	0	0	0	0	0	—	5	2	5	1
2	5,0	Pre	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1
		Post	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	—	5	2	5	1

Tabuľka 5

Sloučenina čís.	aplikovaná dávka [kg/ha]	Pokusné rostliny																							
		Řc	Ř	Ba	So	Ku	Op	Rý	Sn	Ip	Am	Pi	Ca	Po	Xs	Ab	Cv	Ov/Av	Dg	Pu	St	Ec	Sh	Ag	Cn
S	0,25	10	10	0	0	0	9	6	10	0	10	—	7	10	—	—	8	9	0	9	2	10	2	1	
1	0,5	10	10	5	1	1	7	7	10	10	10	—	7	10	—	6	—	9	10	0	10	9	10	2	2
	0,25	10	10	4	0	10	10	6	10	4	10	—	10	10	—	10	—	1	10	0	10	9	10	1	9
	1,0	10	10	7	0	10	10	9	10	10	10	—	10	10	—	10	—	10	10	4	10	10	10	5	9
	5,0	10	10	10	0	10	10	10	10	10	10	—	10	10	—	10	—	10	10	9	10	10	10	9	9

Příklad 23

Tento příklad ilustruje účinnost různých solí sloučeniny č. 1 z tabulky 1. Testované soli se označují písmeny A až H, s následujícími významy:

zkratka	sůl
A	sodná
B	draselná
C	vápenatá
D	amonná
E	isopropylammoniová
F	dodecylammoniová
G	triethanolammoniová
H	oktadecylammoniová

Pro účely testu se soli aplikují ve vodním roztoku obsahujícím 0,1 % povrchově aktivního činidla Agral 90. Agral 90 je obchodní označení roztoku povrchově aktivního činidla skládajícího se z 90 % kondenzačního produktu nonylfenolu se 7 až 8 molekvýalenty ethylenoxidu, a z 10 % ethanolu. Shora pří-

Tabulka 6

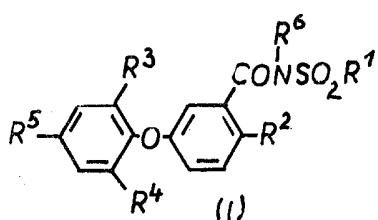
sůl	Pokusné rostliny				
	Eu	Ab	Ds	Xa	Cd
A	7	9	9	9	8
B	7	7	9	9	8
C	7	9	9	9	8
D	7	9	9	9	9
E	7	9	9	9	8
F	7	9	9	9	8
G	8	8	9	9	9
H	7	7	9	9	8

Z uvedených výsledků vyplývá, že všechny soli jsou jako herbicidy vysoko účinné, přičemž mezi účinností různých solí budou ne-

jsou vůbec žádné, nebo jsou jen nepatrné rozdíly.

PŘEDMĚT VÝNÁLEZU

1. Herbicidní prostředek, vyznačující se tím, že jako účinnou látku obsahuje difenyl-ether obecného vzorce I,



ve kterém

R¹ znamená alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, trifluormethylovou skupinu nebo benzyllovou skupinu,

R² představuje atom vodíku, fluoru, chloru, bromu nebo jodu nebo nitroskupinu,

R³ znamená atom vodíku, fluoru, chloru,

bromu nebo jodu, methylovou skupinu, trifluormethylovou skupinu nebo kyanoskupinu,

R⁴ představuje atom vodíku, fluoru, chloru nebo bromu nebo methylovou skupinu,

R⁵ znamená atom fluoru, chloru nebo bromu nebo trifluormethylovou skupinu,

R⁶ představuje atom vodíku nebo methylovou skupinu, nebo jeho tautomer, nebo sůl některé z těchto sloučenin, ve směsi s nosičem tvořeným pevným nebo kapalným ředitlem.

2. Prostředek podle bodu 1, vyznačující se tím, že jako účinnou látku obsahuje sloučeninu shora uvedeného obecného vzorce I, ve kterém

R¹ znamená methylovou skupinu,

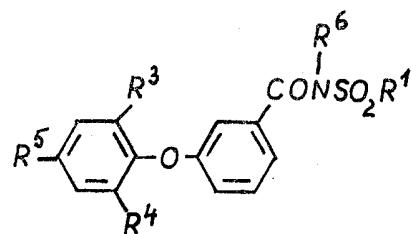
R² představuje nitroskupinu,

R³ znamená atom chloru,

R⁴ představuje atom vodíku,

R^5 znamená trifluormethylovou skupinu a
 R^6 představuje atom vodíku.

3. Způsob výroby účinných látek obecného vzorce I podle bodu 1, v nichž R^2 znamená nitroskupinu nebo atom fluoru, chloru, bromu nebo jodu, vyznačující se tím, že se sloučenina obecného vzorce



ve kterém

R^1 , R^3 , R^4 , R^5 a R^6 mají shora uvedený výnam, nechá reagovat s nitračním nebo halogenačním činidlem.